Ensenyament | Eva Campomar | Actualitzat el 07/08/2019 a les 11:37

Trastorn per dèficit de Natura

«Qui de nosaltres té ceguera vegetal? Ara que tens temps, et proposo un repte, surt a fora, estiguis o estiguis i d'allò vegetal que t'envolta cada dia, l'arbre del carrer de casa, la planteta de l'esquerda de la vorera o l'adventícia del teu jardí... quina reconeixes?»

Període de vacances, per sort, més temps per escriure i reflexionar. Avui recupero un llibre que fa temps que m'acompanya: *Volver a la naturaleza* de Richard Louv perquè, sembla que ara, tots i totes vivim un trastorn per dèficit de natura, fins i tot les campanyes publicitàries de grans corporacions ho utilitzen per vendre. Sospitós?

La pregunta que avui comparteixo és, som una comunitat en transició? Més enllà de lo bé que queda dir que vas en bici a tot arreu, menges eco o portes roba de segona mà,
tenim consciència com a comunitat de lo a prop o lo lluny que vivim de la natura que ens envolta?

Bosc Escola Tataküa Foto: Cedida

Qui de nosaltres té ceguera vegetal? Ara que tens temps, et proposo un repte, surt a fora, estiguis o estiguis i d'allò vegetal que t'envolta cada dia, l'arbre del carrer de casa, la planteta de l'esquerda de la vorera o l'adventícia del teu jardí... quina reconeixes? Segons J. Wandersee i E. Schussler vivim submergits en una incapacitat profunda per veure i observar quotidianament les plantes de l'entorn més pròxim. Però això empitjora amb la nostra mirada antropocèntrica del món.

Filant prim, possiblement patim una ceguera generalitzada. Sense pretendre que ens convertim en biòlegs o oceanògrafs de la nit al dia, la pregunta redundant és, ens fem preguntes? O hem deixat de fer-nos-en i ho donem tot per fet? Amb aquesta reflexió acompanyo la frase de Buckminter que diu que no canviarem res lluitant contra la realitat existent. Per a canviar quelcom haurem de construir un model nou que faci obsolet l'existent. Perquè això passi hem de preguntar, observar, qüestionar, compartir, transformar el més senzill de la nostra quotidianitat.

Bosc Escola Tataküa Foto: Cedida

Entre biofília i biofòbia, on ens trobem diàriament? En el seu llibre *Educar en verd*, Heike Freire ens planteja propostes per fer en família per apropar-nos a la natura i curar-nos del dèficit de natura alimentant-nos de vitamina N. Ella comparteix que com més ens allunyem física però també emocionalment de la natura més dificultats tindrem per relacionar-nos i possiblement més problemes de salut patirem, amb dèficits de tot.

C. Lewis identifica dues molècules, la clorofil·la i l'hemoglobina i diu que s'assemblen més de què ens pensem. Aquest autor fa visible uns fils que formen part d'un teixit de vida, un mantell vital que s'ha anat teixint al nostre voltant al llarg de mil·lennis per assegurar-nos la supervivència. Haurem de desenvolupar la nostra intel·ligència vital.

Consciència col·lectiva, intel·ligència emocional i vital, com a paraules abstractes semblen fàcils. Ara ens tocarà quotidianitzar-les.

La natura que habitem, la natura que estimem, la natura que cuidem. Foto: Cedida